

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Machačová Nikola		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	Současná fotografie v Turecku		
Oponent práce	MgA. Nikola Tláskalová		

Teoretickou bakalářskou práci věnovala studentka Nikola Macháčová *Současné fotografii v Turecku*. Vycházela přitom ze svých zkušeností a poznatků nabytých na studijní stáži v Istanbulu, kde se její zájem o tureckou fotografickou scénu prohloubil, a to i přes prvotní předsudky, ke kterým se autorka v závěru práce přiznává.

Studentka nastiňuje historický vývoj média fotografie v Turecku, který je z velké části podobný tomu evropskému. Zmiňuje založení portrétních studií a amatérských fotografických klubů, které podle ní mají vliv na mladé turecké fotografy dodnes. Studentka popisuje historické souvislosti, které vedly k opožděnému nástupu fotografie na akademickou půdu. Tam se fotografie jako samostatný obor probojovala až v roce 1977, kdy se začala vyučovat na dnešní Mimar Sinan Fine Arts University.

Studentka následně rozebírá vybrané fotografické žánry, které měly podle ní zásadní vliv na další vývoj turecké fotografie. Druhá polovina 20. století byla pro fotografii v Turecku přelomová. Fotografie pronikla na akademickou půdu, začalo se experimentovat s technikou, vznikly první pravidelně vydávané lifestylové a fotografické časopisy a na fotografickou scénu se dostali mladí autoři. Studentka v jednotlivých podkapitolách stručně popisuje tvorbu vybraných autorů a magazínů. V kapitole o interdisciplinárním přístupu například zmiňuje fotografa Şahin Kaygun, který propojoval fotografii s malbou a uspořádal vůbec první polaroidovou výstavu v Turecku. V kapitole o příchodu digitální fotografie pak jmenuje autorku Canon Şenol, jež tvoří díla v reakci na současnou politickou situaci a pracuje rovněž s malbou, látkou nebo videem.

Stěžejní částí práce je pak rozsáhlá kapitola o současné turecké fotografické scéně. Autorka zde přibližuje práci nejvýraznějších mladých tureckých fotografů, vývoj fotografických trendů a způsoby propagace turecké fotografie. Mezi ně patří například pořádání fotografických festivalů. Ty se staly příležitostí k setkávání tureckých autorů s mezinárodně uznávanými fotografy, kteří přijíždějí do Turecka přednášet a vést workshopy a ovlivňují tak především mladou generaci fotografů. Kolem roku 2000 začala vznikat také řada fotografických galerií a muzeí. V roce 2004 bylo například otevřeno muzeum současného umění *Istanbul Modern*, ve kterém proběhlo pod vedením historičky fotografie a kurátorky Engin Özendes několik zásadních fotografických výstav tureckých autorů. Turecko má také své muzeum fotografie *Istanbul fotoğraf müzesi* se stálou expozicí *Masters of Turkish Photography*.

Studentka zdůrazňuje další důležitou platformu, oblíbenou zejména mezi mladými fotografy, již jsou fotografické knihy. Kvůli chybějícím distribučním strukturám si autoři vybudovali vlastní síť prostřednictvím malých specializovaných knihkupectví, nakladatelství a knižní umělecké instituce BAS. Studentka zde jmenuje několik autorů fotografických knih, například Ali Taptika zabývajícího se dokumentární fotografií a urbanismem nebo Gözde Mimiko Türkkán zpracovávající téma genderu. Na závěr pak zmiňuje organizaci FUAM, aplikační a výzkumné centrum pro fotografii, které působí na půdě univerzity Mimar Sinan. FUAM organizuje workshopy, festivaly, přednášky, výstavy a další fotografické projekty. Od roku 2015 pracuje na zviditelnění mladých umělců na národní i mezinárodní scéně. Za dobu své existence zorganizovala již sedm mezinárodních workshopů, v rámci kterých zde přednášel například Rafal Milach.

I přes opožděný vývoj turecké fotografie způsobený nedostatkem mezinárodních vztahů, pozdním začátkem akademického vzdělávání a tehdejší neexistencí institucionální podpory, získává v současnosti podle autorky turecká fotografie v mnohém náskok. Studentka oceňuje elán a snahu tureckých fotografů prosadit se na mezinárodní scéně, aktivitu tureckých institucí propagující umělce v zahraničí a odvahu vystavovat v prestižních galeriích i mladé autory.

Cílem studentky bylo rozšíření povědomí o turecké fotografii a autorech, kteří jsou v České republice skutečně téměř neznámí. Práce poskytuje dobrý přehled o současné turecké fotografické scéně a může být kvalitním základem pro další výzkum. Autorka informace čerpala především z fotografických magazínů v archivech muzeí a galerií a mnoho zdrojů bylo dostupných pouze v turečtině. S jazykovou bariérou si však poradila. Proto i přes drobné výhrady k práci s poznámkovým aparátem a malé stylistické nedostatky navrhuji práci ohodnotit známkou A – výborně.

Návrh klasifikaceA - výborně.....

V Praze dne 2. června 2018

.....
podpis oponenta práce
MgA. Nikola Tláskalová

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte